

פניני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מקלחת ציון

פְּרִשְׁת אָמוֹר - זוגיות

"וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה: אָמַר אֶל הַכֹּהֲנִים... לִנְפֹשׁ לֹא יִטְמָא בְּעַמּוּיוֹ. כִּי אִם לְשֹׂארוֹ הַקָּרֵב אֵלָיו. לְאִמוֹ וּלְאָבִיו וּלְבָנוֹ וּלְבִתּוֹ וּלְאָחִיו וּלְאָחֹתוֹ הַבְּתוּלָה הַקְּרוּבָה אֵלָיו אֲשֶׁר לֹא הִיְתָה לְאִישׁ לֵה יִטְמָא" (ויקרא כ"א, א'-ג')

לא יודעים מה הם עושים ביחד. הם חיתנו שלושה או ארבעה ילדים והוא מסתכל על אשתו כאילו היא היתה 'עציץ'.

הבעל אומר לעצמו: "אני לא יודע מה אני עושה איתה". הוא רוצה כל כמה שנים להתרענן. אבל התחתנתם ואתם עשרים שנה ביחד, מה קרה? הוא עבד ודאג לבית. לפרנס, לגדל ולחתן את הילדים. אבל הוא שכח לטפח את הזוגיות שלו!

התורה הקדושה קוראת לאשה: "שאר הקרוב אליו". אין לך שאר קרוב לאדם יותר מאשתו. המלבי"ם אומר: "למה אשתך נקראת שאר? כי היא הגורם להשאיר לך שם ושארית בעולם!"

בלי האשה אין המשך. אם אדם חי לבד, הוא מגיע לגיל מסוים בו תמו חיייו. מי שרוצה המשך- בנים ובנות הוא חייב אשה. לכן קוראים לה שאר.

התורה מזכירה את האשה לפני אבא ואמא וכל השאר, כי היא מספר אחד אצל הבעל. כפי שהתורה הקדושה אומרת: "וְהָיוּ לְבִשָּׂר אֶחָד!" (בראשית ב, כד).

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

מותר לכהן להיטמא לשבעה קרובים, ואלו הם: "כִּי אִם לְשֹׂארוֹ הַקָּרֵב אֵלָיו, לְאִמוֹ וּלְאָבִיו וּלְבָנוֹ וּלְבִתּוֹ וּלְאָחִיו וּלְאָחֹתוֹ הַבְּתוּלָה הַקְּרוּבָה אֵלָיו" (ויקרא כ"א, ג).

אם סופרים את השמות המופיעים בפסוק רואים רק שישה קרובים. מדוע אשתו לא כתובה בפסוק?

אלא "כי אם לשאר הקרוב אליו" רש"י הקדוש מסביר: "אין שארו אלא אשתו".

למה קשה לתורה לכתוב את אשתו? הרי כתוב: אבא, אמא, בנו, בתו, אחיו ואחותו. רק כשמגיעים לאשה כתוב: "כי אם לשאר הקרוב אליו", מדוע?

האשה נקראת שאר בשר של האיש. מי שתישאר עם הבעל אחרי שכולם יתחתנו זו רק האשה. היא הקרובה ביותר לאיש.

התורה הקדושה אומרת: "עַל כֵּן יַעֲזֹב אִישׁ אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבִשָּׂר אֶחָד" (בראשית ב, כד).

בעל ואשה צריכים להיות כמו בשר וציפורן שקשה מאוד להיכנס ביניהם ולהפריד ביניהם. בעל ואשה צריכים להיות מיקשה אחת!

לצערנו הרב הרבה זוגות לא מודרכים וחיים בכישלון מוחלט! כל דבר בחיים, אם לא מטפחים אותו- הוא נובל באמצע הדרך.

יש זוגות אחרי למעלה מעשרים שנות נישואין

הצלחה בגור"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמאל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסיר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.י.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב עמית בן אהרון וב"ב רז דוד בן לאה וב"ב

ציווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רונית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה ניט יוסף בן רוחמה אילן בן ג'ולייט יפית שרה בת ג'ינה דרוור בן סופיה אנאל חביבה בת שולמית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית דוד עומרי בן יהודית שושנה שירה בת סילביה שמעון בן שולמית סיון רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה אברהם גורג'י בן דליה אפרת אורן בן נעמי לאה בת תמר

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו זרי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמאל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה נתנאל בן ג'ינה מיטל בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרח- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי מיכאל יהודה בן מרים אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה משה בן נזימה עינת בת רחל ברכה רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה קסנש בת דגטו רונית בת סבריה יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שרלוט נעימה בת שרה 'הודה לייב בן אסתר מלכה נעם אלימלך בן אושרית- רפואה שלמה ובריאות איתנה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לרפואה שלימה לנוריאל בן אסתר

לרפואה שלימה לאיידה חיה בת אסתר ולילד אלחנן רפאל בן איריס וילד אורי חיים בן שלי

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי
להצלחת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב לרפואת הנפש והגוף של יהודה אריה בן רחל ברכה
העלון מוקדש לע"נ יצחק בן רבקה ז"ל

ע"פ	כנסת לבת	צאת לבת	יבוי תם
י"ט	18:47	19:59	20:51
ת"א	19:05	19:57	20:48
מ"ט	19:07	20:00	20:51
כ"ב	19:05	19:57	20:48

שואל ומשיב בהלכה - ל"ג בעומר

מהם המנהגים בל"ג בעומר?

שאלה

תשובה

הלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

יום ל"ג בעומר הוא יום שמחה וחדווה לכבוד התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א. יש לעניין זה סימוכין בדברי הפוסקים. לכן נוהגים להרבות בשמחה ביום זה. אין אומרים בו תחנון. יש דעות שונות לגבי הסיבות שנוהגים שמחה ביום זה: יש אומרים שטעם השמחה מפני שמסורת ביד הראשונים, שבל"ג בעומר פסקו תלמידי ר' עקיבא למות. **מקורות:** מאירי יבמות ס"ב, ב. שו"ע תצג, ב.

יש מפרשים, שהתלמידים נפטרו גם לאחר ל"ג בעומר, אלא שביום זה רבי עקיבא התחיל ללמד תלמידים חדשים ובתוכם רשב"י הקדוש. התלמידים החדשים לא נפטרו באותה מגיפה ומהם התורה התפשטה בעם ישראל. **מקורות:** פר"ח תצג, ב.

יש מפרשים, שבל"ג בעומר ר' עקיבא סמך את חמשת תלמידיו: ר' מאיר, ר' יהודה, ר' יוסי, רשב"י ור' אלעזר בן שמוע, שהם המשיכו את מסורת התורה. **מקורות:** כה"ח תצ"ג, כו, עפ"י שער הכוונות.

יש מפרשים, מפני שמלכות הרשעה גזרה מיתה על התנא האלוקי רשב"י הקדוש ונעשה נס שהתחבא במערה. אנחנו מודים על הנס שנעשה לו. **מקורות:** שבת ל"ג ע"ב. יש מפרשים, שביום זה היתה הסתלקותו של התנא רשב"י הקדוש.

בל"ג בעומר מותר לשיר ולרקוד. אין אומרים בו תחנון. במנחה שלפניו לא אומרים תחנון. אין מתענים בו. דעת הרמ"א לקיים חתונות החל מיום זה.

מנהג בקרב יהודי אשכנז שרווח כיום בארץ לצאת לשדה עם חץ וקשת. הטעם למנהג הוא הכתוב: "לְלַמֵּד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קֶשֶׁת" (שמואל ב' א, יח). יש מפרשים, שבל"ג בעומר הקשת תיראה בצבע אחר והגאולה תבוא. טעם אחר מצוי בדברי חז"ל שבימי התנא האלוקי רשב"י לא נראתה הקשת בשמיים, מכיוון שהיה בכוחו להגן מפני הפורענות והעולם לא נזקק לאות הקשת.

המנהג לעשות 'חלאקה' - תספורת ראשונה לבנים בני שלוש בבוקר ל"ג בעומר בקבר התנא רשב"י הקדוש במירון בשביל חיבוב המצווה של הנחת פאות הראש. בזה מקיימים את מצוות "לֹא תִקְפוּ פְּאֵת רֵאשֶׁיכֶם" (ויקרא יט, כז).

קיום מצוה במסירות נפש ושְׂכָרָה

בזמן המלחמה בין קוריאנה הדרומית וקוריאנה הצפונית ארצות הברית החליטה להתערב במלחמה. לצורך זה היא גייסה אלפי חיילים. בין המגויסים היו גם בחורים יהודים. אחד מהם היה ראובן גולדברג. כאשר ראובן קיבל את צו הגיוס, הוא ידע שמהמלחמה יהיה קשה לחזור בשלום לביתו.

הוא נסע אל הרבי מליובאוויטש כדי לקבל ברכה. הוא נכנס לרב וסיפר לו על מצבו. הצדיק דרש מספר דקות בענייני אמונה וביטחון. לבסוף נתן לו את ברכת הדרך. כאשר פנה לצאת מחדרו של הרבי, הצדיק עצר אותו והוסיף: "בכל מקום ובכל מצב הקפד על נטילת ידיים!".

ראובן לא הבין מדוע הרבי שם דגש דווקא על נטילת ידיים, הרי מאז שהיה ילד הוא הקפיד על נטילת ידיים. באותו ערב הוא גויס והטיסו אותו לחזית הקרב. הוא מצא את עצמו נלחם על חייו. בזמן מלחמה קשה מאוד לשמור על כל המצוות שאדם מקיים בביתו. השטח, הדריכות, הריחוק מהבית גורמים לפעמים לקושי אמיתי בקיום חלק מהמצוות.

ראובן זכר את דברי הרבי והקפיד לשמור על דרכו הרוחנית ובעיקר על נטילת ידיים. לאחר חודש של קרבות הוכרזה הפסקת אש למשך מספר שעות. המחנה שבו ראובן שירת היה מבודד. האספקה איחרה להגיע ונותר שם מעט מאוד מזון ומים. ראובן ביקש לאכול לחם. בכיסו היתה פרוסה אחת. במוחו הדהד משפטו של הרבי: "**הקפד על נטילת ידיים!**".

"האם גם בשעת מלחמה ופיקוח נפש גם אז צריך להקפיד?", חשב לעצמו. בשארית כוחותיו יצא מהמחנה. הוא הלך לעבר כפר נטוש כדי לחפש מעט מים לנטילה. שם הוא מצא באר מים, מילא את הכלי, נטל את ידיו ואכל את פרוסת הלחם הנמצאת בחיקו.

לפתע הוא שמע מטוסים חגים באוויר והדי פיצוץ מחרישי אזניים למרות ההודעה על הפסקת האש. הוא רץ אל המחנה במהירות. כשהגיע לשם, הוא גילה כי המחנה הושמד כליל. ראובן נותר לבדו. אף אחד מחבריו לא נותר בחיים. דמעות זלגו מעיניו. רק עכשיו הוא הבין את דברי הרבי: "הקפד על נטילת ידיים בכל מצב". אם חלילה הוא לא היה מקפיד לקיים את דברי הצדיק, הרי שגורלו לא היה שונה מגורלם של חבריו שנותרו בבסיס.

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט"?

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

מינויים

לקבלת העלון חנים במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו'

נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084

כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי

בטל' 052-6329144

(הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים - האדמו"ר הרב צבי הירש רוזנבאום זצ"ל

האדמו"ר הרב צבי הירש רוזנבאום זצ"ל - נולד ב-י"ד חשוון ה'תר"פ (1919) בסיגט שברומניה. בשנת ה'תרפ"ד (1923) אביו התמנה לשמש כאב"ד בראדשין והמשפחה עברה להתגורר בפולין. מילדותו ניכר כי הוא בעל נשמה גבוהה. בשנת ה'תרפ"ט (1928) נשלח לגור אצל סבו ר' אליעזר זאב בסיגט שחינך אותו עד היותו בר-מצווה. לאחר מכן נסע ללמוד בישיבת סטניסלוב. הרב עסק בתורה הקדושה יומם ולילה וישן מעט מאוד. בחורף ה'תרצ"ז (1936) נסע ללמוד בסאטמאר אצל דודו, ר' בערצי לייפר. למד את ספר 'התניא' מאה פעמים והכיר בו כל אות ואות. עבר את השואה במחנות ההשמדה אושוויץ ובכנוואלד. שם נלקח לעבודה במטבח והתקיים משארות ירקות. מעולם לא נגע במאכלות אסורים. כאשר חיילי ארה"ב הגיעו לשחרר את יושבי המחנה, הוא היה על סף גוויעה.

אחרי השואה עלה לארץ ושהה במחנה העקורים בעתלית. ב-כ"ח בתמוז ה'תש"ה (1945) הגיע לירושלים. בשנת ה'תש"ו (1946) לאחר חתונתו, בעצת האדמו"ר ר' אהרון מבעלז עבר לכפר אתא. שם הקים את קריית 'שיכון סיגט' הכוללת ישיבה ות"ת והתחיל לשמש כאדמו"ר מקרעטשניף. בשנת ה'תשמ"ב (1982) עבר לירושלים. הקים בתי מדרש בירושלים, בית שמש, בני-ברק ויליאמסבורג ובלונדון. קירב כל יהודי. התפרסם בעבודת ה' בעיקר בשבת שבה התפלל בהתלהבות גדולה. ערך טישים במשך שעות והלהיב את המשתתפים לקדושת שבת. שימש כשליח ציבור ובעל קורא. בשבת לא ישן. לקידוש התכונן שעות ארוכות. דרשותיו מיוסדות על תורת חסידות חב"ד. שמר על עינו באופן מדהים גם כשהיה מדובר בחשש לחייו. נפטר ב-ט"ז אייר ה'תשס"ו (2006). חי כ-87 שנים. ציונו בהר-הזיתים בירושלים.

אביו: הרב ניסן חיים. **סבא (מצד אביו):** ר' אליעזר זאב מקרעטשניף. **אמו:** מרת ראצה. **אשתו:** מרת שפרה (בת דודו, האדמו"ר רבי חיים מרדכי מנדבורנה). **ילדיו:** האדמו"ר ר' ניסן (מקרעטשניף ירושלים), ר' דוד שלמה (חתן האדמו"ר מבוסטון בית שמש מכהן כרב הצעיר), האדמו"ר ר' זיידא אליעזר זאב (מקרעטשניף סיגט), מרת ראצה ברכה (נישאה לר' יעקב מנחם רבינוביץ, האדמו"ר מביאלה בני ברק). **מרבתי:** הגאונים אביו, סבא, ר' דוד הלוי איש הורביץ (אב"ד סטניסלוב), דודו, הדיין ר' בערצי לייפר, ר' יוסף צבי דושינסקי (גאב"ד העדה החרדית בירושלים). **חברותא:** ר' אלימלך אשכנזי (אב"ד מלבורן). **מתלמידיו:** הגאונים ר' יחיאל מיכל ליבוביץ (האדמו"ר מניקלשבורג), ר' יצחק מאיר מורגנשטרן (האדמו"ר מתורת חכם), ר' גמליאל רבינוביץ (ראש ישיבת שער השמיים), ר' ישכר בער לייפר (האדמו"ר מבישטינא) **מספריו:** **יתורת חיים ואמונה** **יקדושת צבי** **רזא דעובדא** **רזא דשבת** - מתורת זקנו (ר' אליעזר זאב מקרעטשניף) **פענח רזא** **בית שמחה** - סיפורים והנהגות על רבינו.

הגה"צ רבי יעקב אליהו (רב 'ראשית חכמה' במונטריאול) סיפר שראה במו עינו את גודל קדושתו של רבינו ממנה ניתן ללמוד עד היכן הגיעו גדרי הקדושה של רבינו. הרב אונסדורפר אמר, שאם לא היה רואה זאת בעינו, לא היה מאמין לכך! בשנת ה'תשנ"ט הרבי סבל ממחלת מעיים קשה ל"ע שגרמה לו יסורים גדולים. היה עליו לעבור ניתוח כדי לפתור את הבעיה אך הרבי סירב. הוא ביקש מהרה"ג ר' יהודה אליעזר יונגר מקריית טאהש וסיפר ששמע ממישהו בעיר מונטריאול כי ניתן לרפא את הבעיה שלו ללא ניתוח. הוא ביקש ממנו, שיברר את העניין. ר' יהודה אליעזר בדק ולאחר זמן קצר הודיע לרבי, שניתן להגיע למונטריאול ולהתחיל בטיפול תרופתי ללא צורך בנייתו.

הרבי נסע לשם והתאכסן אצל הרב אונסדורפר. הרבי סירב להגיע לבית החולים ולכן הטיפולים נערכו בביתו. במסגרת אחד הטיפולים הרב היה צריך לקבל זריקה מסוימת שרק מי שמוסמך היה מותר לו לעשות זאת. מדובר בזריקה מורכבת שאם לא היו נותנים אותה כפי שצריך - הדבר עלול לגרום למצבים קשים. הבעיה המרכזית היתה שנמצאה רק אחות שיכולה להגיע ולתת לרבי את הזריקה. הרב כמובן לא הסכים לדבר.

בלית ברירה השיגו גבר שהסכים לתת את הזריקה. בפועל הוא לא ידע בדיוק היכן המקום שבו עליו להזריק. לאחר שהזריק הוא עזב את המקום. לא חלף זמן רב והרבי התחיל לסבול יסורים קשים נוראים. המקום התנפח במהירות והזהדה כולו. דם רב התחיל לרדת והיה צריך לקרוא לעזרה דחופה. הרבי סבל קשות אך לא הסכים שיקראו לעזרה מבית החולים שיכלו לשלוח רק אשה. המצב הלך והחמיר. הרבי נחלש משעה לשעה. יסוריו גברו וכוח הדיבור ניטל ממנו. חשש כבד נוצר למצבו הבריאותי.

הרב אונסדורפר ומקורבים אחרים ניסו כל אחד בתורם לשכנע את הרבי כי מדובר בפיקוח נפש ושיסכים להיעזר על ידי אחות. אך הרבי סירב בתקיפות. למחרת עם שחרר ביקרו במקום מספר חברי ארגון ההצלה. הללו הביעו את דעתם שאין לשמוע בעת זו לרבי וצריך לקחת אותו לבית החולים נגד רצונו כדי להציל את חייו... הרבי, שהרגיש בדבר קרא לרב אונסדורפר ואמר לו במילים חריפות: "למות או לא, לא זו דאגתי כעת. להישאר חי באופן שאתם רוצים בו - זוהי צרתי היחידה בעת הזו!". במילים אלו הרבי העמידם על מקומם שאין להם לדאוג לפיתרון צרה באמצעות צרה גדולה עוד יותר... הרבי מודע בהחלט למצבו, אך הוא לא מסכים לקבל טיפול רפואי בדרך שהם רוצים! בלית ברירה הם פנו שוב לחפש אחר איש שיכול לעשות את הדרוש. לנסות לתקן את המצב הקיים ולהחיות את הרבי.

בשעה אחת עשרה בבוקר נמצא מישהו לאחר ייסורים כמעט בלתי נסבלים של הרבי. הוא בס"ד היה השליח הטוב להציל את חיי הרבי הקדוש. הרב אונסדורפר אמר: "לא יכולתי להאמין למראה עיני - יושב אדם, שחייו תלויים לו מגד, אפוף ביסורים קשים מנשוא ולא מסכים בשום אופן שאשה תטפל בו. אם לא הייתי רואה את הדברים בעצמי, לא הייתי מאמין לכך!". (מעובד מתוך בית שמחה)

מְסִירוֹת נֶפֶשׁ לְמַעַן הַשְּׁבֵת

ענישה זו נחשבת לבין הקשות ביותר בכלא. אור השמש לא מגיע לשם. יש שם סבירות גבוהה לבעלי חיים כמו עכברושים וכדו').

האסיר נתקף זעזוע מהאיום. לרגע עברה בו מחשבה - אם אהיה בצינוק 30 יום, לא אוכל להניח תפילין. אולי יש היתר לחתום בשבת כדי למנוע מצב של אי הנחת תפילין למשך חודש שלם. הוא דחה את המחשבה הזאת. "אני לא אמור לעשות חשבונות כאלה", חשב. חילול שבת הוא החמור מכל! "אני מצטער", אמר לשופט באומץ לב, "אסור לי לחתום בשבת. אני יהודי והתורה שלי אוסרת עלי. אתה יכול לעשות בגוף שלי מה שאתה, רוצה אבל הרוח שלי אינה בידך".

השופט אמר: "אתה מתבייש לחתום בנוכחותי. אני אצא מהחדר וכאשר אף אחד לא יהיה כאן, תחתום". היהודי סירב בתקיפות: "אני לא הולך לחתום!". השופט יצא מהחדר לכמה דקות אבל האברך לא חתם. כשראה השופט כך הוא מימש את איומו: "14 יום סגור בתא הכלא ו-30 יום בצינוק".

מנחם שמואל ישב סגור בתא הכלא במשך 14 ימים. כל רגע היה ארוך כמו הגלות. הוא חיכה בקוצר רוח לסיומו של השלב הראשון בעונש. הוא ידע כי ההמשך גרוע פי כמה וכמה. באחד הימים שמע קולות משונים בחלל הכלא מחוץ לחדרו. מהומה גדולה התחוללה שם. קולות וצעקות עד לב השמיים. מכיון שלא היה יכול לצאת מחדרו הוא לא ידע מה קרה.

עברו 14 הימים, הדלת נפתחה. בפתח עמד אסיר שחור גבה קומה ובעל גוף רחב ביותר. "אתה היית נעול בתא שלך שבועיים?", "כן". "האסירים האחרים לא ידעו לאן נעלמת. אתה יודע שבגללך פרצה מהומה?". "למה?". "אתה היהודי היחיד. יש לך משקפיים עם מסגרת מזהב. היה כאן אסיר שיושב מאסר עולם, אין לו מה להפסיד. הוא דיבר נגדך. הוא טען כי ליהודים יש את כל הכסף שבעולם וצריך לחסל אותם. הוא השיג סכין חדה ורצה לחסל אותך. הוא חיפש אחריו ולא מצא אותך. תוך כדי כך פרצה קטטה בינו לבין שני אסירים והם חיסלו אותו. הוא כבר לא יוכל לעולל לך דבר".

האסיר השחור אמר לו: "אני רואה שבגלל שאתה יהודי ה' שמר עליך ועזר לך. דווקא בגלל שהיית סגור כאן ניצלת ממוות ודאי. מהיום והלאה אני השומר שלך. בשכר זה אתה תספר לי על הקב"ה ותדבר איתי דיברי אמונה". בסופו של דבר בהתערבות בני משפחתו של האסיר שהפעילו את קשריהם עם שלטונות הכלא עונש הצינוק בוטל. בתום הסיפור הוסיף מרן כ"ק מרן האדמו"ר שליט"א: "היהודי הזה, שהקב"ה בעז"ה יעזור לו ויוציא אותו מבור כלאו בקרוב, מסר את עצמו על קדושת השבת ועמד בניסיון קשה מאוד ולא חתם, דווקא בגלל העונש שקיבל ניצל ממוות".

כ"ק מרן האדמו"ר מלעלוב שליט"א סיפר בבית מדרשו: אברך שהיה אצלי סיפר לי, ששמע את הסיפור מפי בעל המעשה בעצמו שיושב בבית הכלא בארה"ב. אותו אברך אמריקאי נגזר עליו בבית המשפט בארה"ב לדאבון הלב עונש כבד, מאסר של שמונה וחצי שנים בבית כלא!

הוא רק עכשיו התחיל לרצות את עונשו בכלא. קשה לתאר את מצבו הקשה של אותו אברך - מנחם שמואל בן טויבע, שה' יחוס ויחמול עליו שיצא במהרה מאפילה לאורה. הוא נמק בבית כלא שכולו עבריינים מהסוג השפל והנמוך ביותר. בבית הכלא אתה מאבד את כל זכויותיך. אחד מחוקי הכלא קובע שבבגדי האסיר אסור שיהיה דבר. הכיסים חייבים להיות תמיד ריקים לחלוטין. בבדיקה שגרתית נמצא בול דואר בכיסו, שהחזיק לצורך שליחת מכתב לבני משפחתו או לחברים.

בתא מותר להחזיק בולים. אבל בכיס - חל איסור חמור על כך! בתי הכלא הפדרליים בארה"ב מענישים בכל חומרת הדין אפילו על העבירות הקטנות ביותר. הם הביאו אותו לפני שופט על 'העבירה החמורה' שעבר. היה זה ביום שישי אחרי הצהרים סמוך לזמן הדלקת נרות.

השופט התעכב ונכנס לדין כאשר השבת ממשמשת לבוא. הוא עיין בתיק ואחרי כמה דקות חרץ את דינו של האסיר היהודי: "14 יום לא תוכל לצאת מתא הכלא!". האסירים בד"כ יכולים לצאת מתא הכלא לחדר האוכל. לחלץ קצת את עצמותיהם בחצר תחת כיפת השמיים וגם לשוחח לזמן קצר. יש כאלה שמתירים להם לשחק. מדי יום יש לכל אסיר זכות לצאת מחדרו כמה פעמים ביום וכך הוא מקל במקצת על הרגשתו הנוראה שנשללה ממנו החירות.

האסיר שמע את פסק הדין שיאסרו עליו לצאת מתא הכלא הקטן 14 ימים. אבל לא בכך הסתיים העניין. השופט ביקש מהאסיר לחתום על פסק הדין שהוא מודע לכך שעבר על חוקי הכלא והחזיק בכיסו בול. מכיון שכך נגזרו עליו 14 יום מאסר בתוך מאסר. האסיר הסתכל בחלון וראה שכבר נכנסה השבת. הוא אמר לשופט: "צר לי, אני לא יכול לחתום. אני יהודי ותורתנו הקדושה אוסרת עלינו לחתום בשבת". השופט נזף באסיר בחומרה: "אתה נמצא בבית הסוהר. כאן יש חוקים אחרים מאשר בחוץ. אפשר לתת לך עונשים חמורים. אני מבקש ממך שתחתום תיכף ומיד על המסמך. בלי להתחכם".

האסיר היה צריך תעצומות נפש מיוחדות, אבל הוא ענה לשופט בעוז: "אני לא יכול לחתום. אני יהודי!". השופט אמר: "תשמע טוב, אם אתה לא תחתום עכשיו, עונשך יוחמר מאוד. אחרי שבועיים של הסגר גמור בתא הכלא שלך, אתה תיכנס לצינוק במשך שלושים יום (צינוק הוא סוג של תא מאסר קטן וחסר חלונות, מתחת לפני הקרקע. משמש לכליאה בבידוד ומונעים מאסיר כל מגע עם אנשים מלבד סוהרים ואנשי רפואה.

לע"נ	הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל רחמים בן רחל ז"ל חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל ר' עובדיאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה חי יזיז בן קלרה ז"ל ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה ר' דב בן בנימין אלטר ז"ל אורה בת נעימה ע"ה מישא אסתר בת זרהה ע"ה מסעוד בן יקוט ז"ל	הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל פואד אברהם בן רג'ונה ז"ל יצחק יצקן בן רחל ז"ל אברהם בן יונה ז"ל סעידה בת תופחה ע"ה מזל בת שמעון ע"ה יוסף בן מרים נוסרת ז"ל יעקב בן אסתר ז"ל רחל רפאת בת השמעת ע"ה לטיף בן פרחת ז"ל מרים בת שרה ע"ה אביבה לוי ע"ה שרה בת נרקיס ע"ה	הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל זרבה בת שושנה רייזל ע"ה מרים בן דבורה ז"ל ר' שאול בן סילביה זצ"ל שני בת אסתר ע"ה מסודי בת חביבה ע"ה אסתר בת גולה גאולה ע"ה יוסף בר סעדיה ז"ל אריה בן אסתר ז"ל אלון בן סעדיה ז"ל אילנה (מחוזיה) בת שרה ע"ה	ולד יחיא בן יוסף ז"ל יצחק בן ברוק דב ז"ל מאירה בת יפה ע"ה אביגדור בן ג'ולי ז"ל צדיק חכם בן חזלה ז"ל דוד בר חסיבה ז"ל חווה בת יעקב צבי ע"ה יצחק בן מישא אסתר ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה יעקב בן נעמה ז"ל דוד יצחק בן פרחת ז"ל גורג'יה בת נעימה ע"ה רחמה בת מסעודה ע"ה
------	---	--	---	---

תנצב"ה